

Publicerad 2006-05-16 00:00 av Smultris

du var så mycket vår att gräset viskade ditt namn

hur någons frånvaro
kan få en att göra de
konstigaste saker

som att ligga på en
gräsmatta
i den sena svala vårkvällen
och med frusna fingrar
skriva längtansfyllda
poem

samtidigt som hans röst
spelas på repeat
i för annat döva öron

med en längtan så stark
att den överskuggar
den smygande kylan
och man fortsätter sin blinda
dokumentering
av purpurfärgade grässtrån

konstigt hur någon
alltid är närvarande
i frånvaron

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Smultris med Poeter.se id #1507 innehar upphovsrätten